

Et forsvar for Mette-Marit

Mange helt alminnelige mennesker har erfaring med å bli fanget i relasjoner som i ettertid fremstår som ukloke.

Debatt

Matthias Hauge

Vågå

Avsløringene om kronprinsesse Mette-Marits kontakt med Jeffrey Epstein har vakt sterke reaksjoner. Det er forståelig. Epstein var en mann dømt for alvorlige seksuelle overgrep, og kontakten reiser derfor spørsmål om dømmekraft. Samtidig er det verdt å forsøke å forstå saken i et større og mer menneskelig perspektiv.

Manipulerende person

Jeg har ikke full oversikt over all kommunikasjon mellom Mette-Marit og Epstein. Likevel fremstår det som rimelig å lese kontakten, fra Mette-Marits side, som mer samtalebaseret enn interessedrevet. Litteratur, sosiale forventninger, kjedsomhet og tabuer – temaer mange kan kjenne seg igjen i, men som sjelden får plass i offentlige roller med strenge rammer.

Det er godt dokumentert at Epstein var en manipulerende person, dyktig til å knytte mennesker til seg. Mange helt alminnelige mennesker har erfaring med å bli fanget i relasjoner som i ettertid fremstår som ukloke. Det betyr ikke at ansvaret for hans handlinger deles, men det minner oss om at relasjoner ikke alltid er enkle å vurdere mens man står i dem.

Noe dypt menneskelig

Mette-Marit har gjennom mange år vist et sterkt engasjement for litteratur, kultur og mennesker som faller utenfor. Hun har også egen erfaring med å leve i spennet mellom privatperson og offentlig symbol. Det er derfor mulig å lese hennes kontakt med Epstein som et uttrykk for et behov for å bli møtt som menneske, ikke bare som rolle.

Å påpeke dette er ikke det samme som å bagatellisere Epsteins forbrytelser eller frata offentlige personer ansvar for sine valg. Men det er mulig å holde to tanker i hodet samtidig: at kontakten var ukloke, og at den springer ut av noe dypt menneskelig.

Alternativet

Jeg er ingen monarkist. Likevel mener jeg det er en styrke at Norge har en kronprinsesse som fremstår reflektert, søkende og menneskelig – også når det innebærer feilvurderinger.

Alternativet er ikke nødvendigvis bedre: et kongehus uten synlig indre liv, uten nysgjerrighet og uten vilje til å bevege seg utenfor det trygge og forutsigbare.



Én av elevene i skiløypa fikk til og med en stav i hodet, etterfulgt av «drittunge!», skriver innleggssforfatteren. Foto fra turen. Foto: Privat

«Pissunger», «dritt barn» og «helvetes smådjevler» ropte de voksne etter barna i skiløypene

Femteklassingene skulle ha en hyggelig skidag i Nordmarka.



Debatt
Christer Berg

Lærer, Oslo-skolen

De fleste av oss har lest debattinnlegg i Aftenposten om uønskede fotgjengere i skisporet, eller om disse helsikes pløgerne. Og mens vi alle håper å få oppdratt disse plagsomme folkene, så dukker det opp enda en irriterende undergruppe i skiløypa: «pissunger», «dritt barn» eller «helvetes smådjevler». Kjært barn har mange navn. Og det er akkurat det dette handler om: barn.

Tirsdag i forrige uke forlot et femte-trinn - 104 elever - klasserommet for å tilbringe en skidag i Nordmarka. Vi kunne valgt å differensiere ved å la de minst skidytige bli igjen i akebakken eller bli underholdt av et nettbrett. Nei, i stedet ønsket vi at alle elever skulle få mestingsfølelsen av å klare skituren fra

Sognsvann til Ullevålseter! Uavhengig av erfaring, status og utstyr.

Derfor har både foreldre og lærere lagt ned en innsats for at alle 10-åringer skulle få gjennomføre denne lille store ekspedisjonen. Drøye 5 kilometer hver vei, i det som må være Norges mest populære skiløype. Her finner man nye landsmenn på sin første skitur, man finner eliteløpere - og man finner alt imellom.

Slo elev med skistav

Og det var i dette mellomstadiet at barna ble møtt av skjellsord. Én av elevene fikk til og med en stav i hodet, etterfulgt av «drittunge!».

Misnøyen kom ikke fra toppidrettsutøverne som kjørte sikksakk mellom barna og smilte til både små og store. Nei,

de som irriterte seg over barn som gikk både to og tre i bredden - eller veltet på steder hvor ingen kunne tru at nokon kunne velte, var fra den voksne delen av befolkningen. Dere på 50+.

Og la nå det være sagt: selvsagt ikke alle - for vi møtte mange som heiet og ropte «fortsatt boller igjen på Ullevålseter», eller «stå på!». Noen slo også av en prat med oss og syntes det var gøy å se så mange glade barn ute i løypene.

Men vi drar på tur - igjen!

Likevel var det et betydelig mindretall surmaga oldiser som gjorde en innsats for at enkelte av barna ikke skal få lyst til å ta på seg lånte langrennsski igjen.

Har du problemer med å treffe mennesker som ikke tilfredsstillere dine krav til kutyme i skiløypa, bør du finne deg et annet sted å gå på ski!

Skiforeningen kjører opp mange kilometer med skispor i Marka. Med en billett tar Sporveiene deg enkelt til en passende løype hvor du i fred kan nyte både løypa, roen og kamferdrops - fritt for skolebarn.

Skulle det være noe tvil: Vi har allerede planlagt neste skitur!



Vi møtte også mange som heia og ropte «fortsatt boller igjen på Ullevålseter»